

Guia d'ocells per a nois i noies

**De Màrius Domingo
i Coia Dols**

**Un treball didàctic per
entendre els ocells i aprendre
a reconèixer-los**

*** Més de 60 espècies del país
classificades segons els llocs on
es desenvolupen**

*** Què mengen, on crien i a quina
època de l'any i a quins llocs el
podem tornar a trobar.**

*** Amb grans fotografies i gràfics
entenedors**

Col·lecció: Guies de camp per a nois i noies, 4
Pàgines: 176
Nombre d'il·lustracions: 350
Preu: 18,80 €
ISBN: 978-84-9034-260-2
Format: 14,2 x 21 cm
Primera edició: octubre de 2014

Aquesta guia vol ser la millor eina per endinsar-se en el món de l'ornitologia, de forma entenedora i amable, sense que sembli que és un tema complicat i difícil. I és que realment no ho és, només depèn del nivell que vulguem assolir. Amb poca dedicació podem aconseguir moments inoblidables. Seguint l'esperit de les altres guies de camp per a nois i noies, presenta

amb una classificació senzilla i de fàcil accés la majoria de les espècies que es troben al país, prioritant les més freqüents i donant indicacions sobre quines es poden confondre i com podem evitar-ne la confusió.

De primer, però, es fa una introducció a l'ornitologia, al coneixement dels ocells, la seva biologia i les formes de vida –etologia–, i ens explica també com els podem estudiar i conèixer. Immediatament, s'hi descriuen amb detall les espècies més representatives, il·lustrades amb magnífiques fotografies inèdites, fetes totes al nostre país majoritàriament per ornitòlegs no professionals.

1. Mans —grapes— d'un rapinyaire caçador: el falcó.

2. Potes palmades d'un ànec collverd.

3. Peus típics de moixó petit, anisodàctil.

Les ales corresponen a les extremitats superiors, als nostres braços. Estan formades per tres dits que aguanten les plomes de vol (les primàries, les secundàries i les terciàries), a més de l'ala bastarda o àlula. A la cua hi tenen les plomes timoneres, que dirigeixen el vol.

El principal contacte amb l'exterior es produeix mitjançant la vista i l'oïda, que tenen molt més perfeccionades que cap altre animal. L'olfacte i el tacte estan generalment molt més atrofiats, excepte en alguns casos concrets.

La veu dels ocells, el cant, es produeix en un òrgan especial que es diu siringe, no pas a les cordes bucals com passa amb els mamífers.

Visualment, la principal característica dels ocells són les plomes.

▲ Martinet blanc mostrant les plomes de les ales.

Autors

En **Màrius Domingo** és autor de diversos llibres sobre ocells i coneixement de la natura, el més recent dels quals és *Rapinyaires a Catalunya*, del 2011. Amb l'objectiu de donar a conèixer els moixons a la gent que comença, ens ofereix aquest llibre de la col·lecció "Guies de camp per a nois i noies". Per a aquesta feina, amb un enfocament molt didàctic, aquest cop ha treballat conjuntament amb la **Coia Dols**, amb un gran currículum com a educadora ambiental.